

Nghèo và Hiếm Họa Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư: 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

Chỗ Nghèo (Bùn) và Nghèo Hèn (Bùn Tiền, Bùn Cùn) đã có từ ngàn xưa mà không phải đi nay mới có.

Cái nghèo đã gây ra biết bao thảm cảnh xã hội nhưng nó cũng là nguồn cảm hứng cho bao “ca khúc đôn trôn” như “Les Misérables” (Nhưng Kỵ Khốn Cùn) của Victor Hugo mà Hồ Chí Minh đã mô phỏng theo với “Người Ở Gió Đùa”...rồi “Gánh Hàng Hoa” của Nhật Linh đã làm cho chúng ta rí rợn. Một kho âm nhạc của Miền Nam trước 1975, biết bao nhiêu ca khúc khóc than cái nghèo còn được lưu truyền và hát đi hát lại cho tới ngày hôm nay, trong nước cũng như hải ngoại, chúng ta nhớ: “Kiếp Nghèo” của Lam Phương với những lời than van:

“Đi nghèo lòng nào dám mất tình chung”

Và lòng chúng ta mong:

“ và một ngày mai mà không nghe tiếng khóc trong đêm dài”

Rồi Phạm Đình Chương với “Xóm Đêm”:

“Đông ng vắng canh thâu”

“Đêm khuya ngõ sâu như không màu”

“Qua phen vênh có bao mái đầu”

Nghèo và Hình ảnh của Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư: 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

“Hình ảnh vàng ánh đèn câu” (*)

Và “Phố Buôn” của Phạm Duy với hình ảnh thơ m:

“Nhìn vào khe song trông ánh mắt yêu ho hen.”

Sau này, cái nghèo còn là khởi nguyên hay trở thành “chính nghĩa” của những cuộc “cách mạng” long trời lở đất khi giai cấp nghèo khổ có thể chính thức đứng lên lật đổ giai cấp bóc lột. Lenin nói rằng “ở đâu có áp bức, ở đó có đấu tranh”.

Trước hết chúng ta hãy tìm hiểu xem cái nghèo ở đâu thì.

-Nghèo là do Ông Trời, Thiên đàng Đâu khi nào thì?

Những người tin theo Thuyết Đấng Mãnh hoạn tin rằng của Thiên Giáo tin tưởng rằng Giàu, Nghèo là do Ông Trời, Thiên đàng Đâu an bài. Nếu đã do Thiên Linh Trời thì không thể cãi sự ngẫu nhiên. Điều đó có nghĩa là hình nghèo thì nghèo suốt đời, đời con, đời cháu vĩnh viễn tiếp tục nghèo không sao ngóc đầu lên được. Lý thuyết và niềm tin này không đúng bởi vì có khá nhiều người nghèo, do nỗ lực bản thân, do may mắn, do đời thay đổi xã hội mà trở nên giàu có. Cũng có khá nhiều người đang giàu có, do ăn chặn phung phí, gia đình đổ vỡ, do đam mê rượu, gái, cờ bạc, xì-ke ma túy, quần trẻ tài chính kém cỏi hoặc do đời thay đổi mà trở nên nghèo rồi trở thành ăn mày “homeless” vô gia cư. Hình ảnh này dễ thấy ở Hoa Kỳ. Lý thuyết và niềm tin đưa vào Thiên Quyển để giải thích nguyên do của cái nghèo, ngoài sự phỏng đoán rớt vu vơ thì còn nguy hiểm hơn - vì không thể cãi sự ngẫu nhiên của cái nghèo cũng như thân phận cho nên chỉ còn cách cầu nguyện, van vái và đôi khi “mặc kệ người nghèo” bởi vì “số kiếp” của nó như thế thì mặc nó như thế. Theo Thiên Đàng Giáo, giai cấp cùng đinh (Untouchables) sinh ra từ bàn chân của Thiên đàng Đâu cho nên phải chấp nhận cuộc sống nghèo hèn và làm những nghề nhảm nhí mãi mãi.

-Nghèo bẩm sinh, nghèo thiên nhiên

Nghèo và Hiếm Họa Cạn Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư: 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

chúng đau đớn như sau:

“Thường chúng nghèo u cháo đói nghèo xe”

“Nghèo u canh tà-vết nghèo chèn bù-loong”

Ngày nay, Chỗ Nghĩa Thợ Dân không còn, nghèo u tởn nớ bớ công nhân vớ chình ình ra đó, và ỏ khắp mớ i nớ i trên thợ giớ i. Vớ i đợng lợng gớ i là “đợng lợng chợ t đợi” thì vớ con nheo nhóc, giớ t gớ u vá vai, nghèo đợi là chuyờn đợng nhiên.

-Nghèo là vì lợm phát, vớ t giá gia tăng

Khi vớ t giá leo thang tợc lợm phát thì nông dân, chợ nhân các hãng xợng, xí nghiờp, ngợ i cung cợp đợch vớ nhợ taxi, hợ t tóc, nhà hàng, siêu thợ, luợ t sợ, bác sĩ, bợ o hiờm v.v.. còn có thợ tăng giá thành sợ n phợ m hợ c tăng giá bán đợ bù lợ i -nhợ ngợ i quân nhân, công nhân các hãng tợ, viên chợc chính phợ lợ y gì đợ tăngđây? Hợ chợ còn cách kê u nài tăng lợng mà vũ khí duy nhợ t là đình công. ỏ các nợc khác thì tôi không rõ, tợ i Hoa Kợ, ngoợ i trợ quân đợ i thì không đợ c phép đình công, chợng đợ i hay nói xợ u chính phợ, còn tợ nhân viên cợ nh sát, nhân viên cợ u hợ a, giáo chợc, công nhân hợ a xa, phi trợng, ngân hàng - nghĩa là tợ t cợ mợ i ngành - đợ u đợ c phép và đợ c quyờn biợ u tình, đình công đòi tăng lợng. Xin nhợ cho, lợm phát tợc vớ t giá leo thang là mợ t trong nhợng yợ u tợ tợ hợ i gây bợ tởn xã hợ i và làm cho hợng triợ u công nhân, viên chợc bợng trợ nên nghèo khó trong chợp nhợng. Đợ bợ o đợ m đợ i sợ ng cho công nhân viên chợc, nhiợ u quợc gia có qui đợnh xét tăng lợng đợ nh kợ, nhợng tợ lợ tăng đó không thợ m vào đâu so vớ i đợ gia tăng rợ t tợ nhiên cợ a vớ t giá. Tợ i Hoa Kợ, tôi còn nhợ ỏ thợp niên 80-90, mợ t bợ a ỏn sáng no bợng, ngon miợng tợ i Mc Donal's là 2.15 đợ-la, nay là 4.75 đợ-la tợ c tăng hợ n 200%. Còn mợ t ỏ bánh mì thợ t tợ i các tiợm Viợ t Nam tợ 1 đợ-la, nay là 2.75 đợ-la tợ c tăng 250%. Đợ u này cho thợ y đợ i sợ ng khó khăn cợ a ngợ i dân Hoa Kợ.

-Nghèo là vì đợ t nợc không tợ o đợ công ỏn viợc làm

Các quợc gia chợ m phát triợn vớ a ra khợ i thợ i kợ nô lợ, chiợ n tranh hợc theo chính sách bợ quan tợ a cợng đợ u không tợ o đợ công ỏn viợc làm cho ngợ i dân. Khi khu vớ c kợ nghợ, đợch vớ

Nghèo và Hiếm Họa Cái Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư: 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

và nông nghiệp không thu hút lực lượng lao động thì sẽ dần dần biến mất làm gì đây? Họ đành cam lòng làm các công việc như lau chùi, quét dọn, khuân vác, đi xích-lô, đi buôn gánh bán bèo, mò cua bắt ốc, bán mì mọc các đường rác... Tóm lại đi đâu là những nghề “nghèo hèn” không báo hiếm sẽ chết, không tương lai, không gì hết... đi sống qua ngày. Hình ảnh rõ nét nhất của một xã hội nghèo khổ là: trẻ em lang thang ngoài đường phố trong giỏ rác, thanh niên thiêu u ám tìm kiếm tụi ba quán cà-phê tán dóc hay chờ đợi miếng mung, ăn mày đẩy các quán ăn, ông già đi xích-lô, phụ nữ gánh gánh, đàn ông sà “bút bi”, cụ già gần 80 tuổi ngồi vá xe đạp v.v.. Dĩ nhiên những hình ảnh này làm chúng ta đau lòng và chắc chắn không dễ dàng tìm kiếm cái mà họ cần.

-Nghèo vì bất công xã hội

Khi một chính quyền nào đó dành để quy hoạch khai thác tài nguyên quốc gia, họ chỉ làm cho các công ty huyết thống của nước kinh tế cho một thành phố nào đó thì công nhân bóc lột, đi vào kiếm lao động thì và đi tìm kiếm không tìm lên được vì không có cạnh tranh, tung tác mà không ai dám kiểm soát. Đó là trường hợp của Nam Dương và Việt Nam trong Thế kỷ Suharto - con của Hoa Kỳ và Tây Phương trong Chiến Tranh Lạnh (Cold War), nơi tìm kiếm khát máu vì đã giết khoanh vùng của triều và bắt tù khoanh vùng 1.5 triệu người viên Đông Cộng Sản và các nhà đi Indonesia. Sau 32 năm vì vì bàn tay sát của quân phiệt và tham nhũng, đã bắt dân chúng đứng lên lật đổ, lật đổ phá các của hàng của Hoa Kỳ vì đi tìm kiếm nghèo đói, thất nghiệp, khủng hoảng tài chính năm 1998. Sau khi bắt lật đổ, người ta mới khám phá ra đi tìm kiếm Nam Dương đã bắt lũng đoạn bắt gian thối của Hoa Kỳ, mới nguỵ khai thác tài nguyên và các đi công ty trong y của quốc gia đi u nắm trong tay con cháu của Suharto và phe nhóm. Tài sản của Suharto tính từ 15-35 tỷ đô-la. Ông bắt truy ra tòa vì tìm kiếm tham nhũng 571 triệu đô-la vì tìm kiếm và tìm kiếm đi công. Nhưng vì tìm kiếm của phe nhóm quá mạnh, cho nên chính quyền mới đành phải chấp nhận đi pháp “quốc thúc tìm kiếm gia” vì lý do sức khỏe cho đi tìm kiếm khi ông đi tìm kiếm vào năm 2008.

Hậu quả của cái nghèo

Cái nghèo đưa đến những hậu quả vô cùng tàn khốc. Chúng ta tìm kiếm kê một số như sau:

-*Bên cùng sinh đố c.* Không dám đưa con mình đi vì một số người dù nghèo, nhưng do tìm kiếm nhu cầu đi lý, nên nộp gia đình, vì tìm kiếm gìn giữ hình ảnh, nép mình tránh các cạnh tranh vinh của xã hội trong tinh thần “Đói cho sạch, rách cho thơm”. Những người tuy đi tìm kiếm đa số thì không vâng. Vì nghèo nên sống chui rúc, thiêu u vì sinh tìm kiếm đó đưa ra bệnh tìm kiếm. Vì thiêu u dinh dưỡng nên thân

Nghèo và Hiếm Họa a C a Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư: 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

thò gầy còm, nhò thó, tính tình cau có, ăn nói thô lỗ tởn, dỏ nóng giận. Vì nghèo nên thò thò ng hay gây gổ, cãi lộn, mắng chửi nhau sinh ra bõo hành, ly dị. Nếu nghèo bị n thành đói thì không chuy n gì không dám làm... tởn cởp vọt, gian dỏi, lỏa đỏo, buôn gian bán lỏn...cho đỏn cởp cởa giỏt ngỏi chỏ trong gang tởc. Cái tở hỏi hỏn nỏa là tở nghèo mà thành túng. Tỏ túng thì u sinh ra trỏm cởp và nhỏt là phá hỏi cởa công. Tỏ tở cỏ các hành vi phá rỏng, phá núi, xâm phỏm các nỏi bỏo tỏn sinh thái, sẵn bỏt trái phép thú hiỏm quý, vào chùa ăn trỏm chuông đỏng, tỏng Phỏt...đỏu xuỏt phát tở căn bỏnh nghèo đói mà ra.

-Cái nguy hiỏm nhỏt cỏa bỏnh nghèo là con cái thỏt hỏc hay bỏ hỏc Vì thỏt hỏc cho nên không công ăn viỏc làm tỏ đó các em trỏ thành miỏng mỏi ngon cho các băng đỏng và các trùm buôn lỏu ma túy. Theo phóng sỏ đỏu tra cỏa mỏt sỏ hỏng truy n hình lỏn ở Hoa Kỏ - dù không phỏi tỏ tở cỏ, nhỏng mỏt sỏ gia đờnh nghèo ở Palestines, Iraq, Afghanistan... là đỏi tỏng đỏ tuy n chỏn nhỏt cho các vỏ đánh bom tỏ sát. Bỏi vì gia đờnh nghèo, cho thỏng con đỏ ôm bom tỏ sát thì đỏ cỏ 5000 đỏ-la và đỏ cỏ phong “thánh tỏ đỏo”. Ngay tỏi Hoa Kỏ hoỏc Phỏp, Đỏ cỏ cũng vỏ y, các khu vỏc nghèo khó đỏu có tỏ lỏ tỏi phỏm xã hỏi và băng đỏng rỏt cao, đỏng thỏi đỏ ra nhỏng tỏ chỏ cỏ tôn giáo cỏ cỏ đoan.

-Nghèo đói dỏ bỏ dỏ dỏ và nhỏng gì gỏi là “tinh thỏn” đỏu trỏ nên phù phỏm Vỏ con tôi đang không có gỏo ăn đây thì Quỏc Tỏ Hùng Vỏng, văn hóa dân tỏc có ý nghĩa gì? Chính vì thỏ mà đỏi tỏng mà các tôn giáo ngoỏi lai nhỏm tỏi đỏ cỏi đỏo ngoỏi Viỏt Nam là các thành phỏn nghèo khó. Và khi kỏ hoỏch cỏi đỏo trỏ nên có hỏ thỏng và đỏ cỏ ngoỏi bang hỏ trỏ thì sỏ cỏ idỏo có thỏ diỏn ra hàng lỏt, tỏ đó đỏa tỏi thay đỏi cỏu trúc xã hỏi rỏi tiỏn tỏi xung đỏt văn hóa, xung đỏt chính trỏ và nỏu không khéo sỏ đỏa tỏi chia cỏt đỏt nỏc. Thỏng thỏng nhỏng kỏ tân tỏng đỏ bỏ đỏu đỏ cỏ đỏ trỏ thành kỏ thù cỏa chính đỏt nỏc mình. Hiỏn nay đỏu làm ngỏi Hoa Kỏ đau đỏu là: Chính nhỏng công dân Hoa Kỏ cỏi đỏo sang Hỏi Giáo sau đó lỏi gia nhỏp các tỏ chỏc khỏng bỏ quỏc tỏ rỏi quay sang kêu gỏi giỏt hỏi chính đỏng bào mình. Rỏi cuỏn sách “The Son of Hamas” cỏa mỏt thanh niỏn Hỏi Giáo, du hỏc Hoa Kỏ, cỏi đỏo sang Ki-tỏ Giáo, tỏ khỏ Tỏ Chỏc Hamas mà cha cỏa mình là thành viỏn cao cỏp - đã làm điên đỏu ngỏi Palestines. Thỏ nhỏng dù mỏt sỏ đỏng ngoỏi Mỏ da trỏng và Thỏ Dân Da Đỏ đã cỏi đỏo sang Phỏt Giáo, nhỏng không thỏ y hoỏc chỏa thỏ y mỏt tίν đỏ Phỏt Giáo tân tỏng nào gia nhỏp các tỏ chỏc thù nghỏch vỏi Hoa Kỏ và kêu gỏi giỏt hỏi ngỏi Hoa Kỏ. Và hỏ cũng chỏng bao giỏ kêu gỏo hoỏc đỏu tranh đỏ đòi hỏi mỏt vỏ thỏ chính trỏ cho cỏng đỏng Phỏt Giáo. Cái tỏ tỏn, cái thiỏn cỏa Phỏt Giáo nỏm ở chỏ đó, không biỏt ngỏi Hoa Kỏ có nhìn thỏ y không?

-Nghèo thì thỏng đỏi vỏi hỏn. Ngỏi đỏi thỏng nói “nghèo hỏn” và bỏ ngỏi ta khỏnh khi. Cùng là công dân vỏi đỏ y đỏ quy n hỏn ghi trong hiỏn pháp nhỏng tiỏng nói cỏa ngỏi nghèo nhỏ tiỏng kêu trong sa mỏc, chỏng ai buỏn nghe, trong khi tiỏng nói cỏa tài phiỏt thì “có gang có thép”, bỏi vì “Tay mang túi bỏ cỏ kỏ kỏ. Nói khuỏch nói khoỏc ngỏi nghe ở mỏ mỏ”. Khi đỏt nỏc có chiỏn tranh, thỏng con nhà giỏu, hoỏc có thỏ lỏc, trỏn quân đỏ chỏ bỏng cách du hỏc đỏ con nhà nghèo chỏt thỏ trên chiỏn trỏng...tỏ đó gây bỏt công rỏi bỏt mỏn rỏi đỏi tỏi bỏo lỏn.

Làm thế nào để chữa bệnh Nghèo?

Hiện nay thế giới đang biết là Ngân Hàng Thế Giới (World Bank) và Liên Hiệp Quốc rất quan tâm tới vấn đề nghèo đói của nhân loại. Một số quốc gia đã đưa ra các biện pháp cho vay với lãi suất thấp để thúc đẩy hiện chương trình xóa đói giảm nghèo. Chúng ta không phải là chính quyền cho nên chúng ta không bàn tới những kế hoạch có tầm vóc quốc gia để phát triển kinh tế, thương mại, nông nghiệp, ngành nghề, du lịch, tìm kiếm thêm thu nhập quốc tế để tạo thêm công ăn việc làm cho dân chúng. Chúng ta cũng không bàn tới những chương trình xã hội nhằm trợ cấp cho những gia đình nghèo khổ, đáng báo động, những căn bệnh neo đậu, cô quạnh cô đơn... mà chúng ta nói tới nghĩa vụ của người Phật tử làm thế nào để góp phần vào việc chữa căn bệnh nghèo khổ.

Là người con Phật, chúng ta hiểu rằng chữa Phật và chữa bệnh. Tất cả hiện tại là nhằm cứu khổ chúng sinh. Trong Kinh Hoa Nghiêm Đức Phật dạy rõ, “Hiện tại chúng sinh là cúng dường cho Phật.” Do đó, song song với việc tu học, chúng ta phải đem công đức cứu khổ chúng sinh, tích công đức thiện nguyện lên hàng đầu. Mà chúng ta phải làm công đức đó trong tinh thần hoan hỷ, khiêm tốn, bất chấp chuyết. Chết là nuôi dưỡng tinh thần đó chính là Hạnh Nguyện Bồ Đề.

Trong niệm thì tôi không rõ, tôi hỏi người, trong các dịp lễ lớn hoặc dịp hội của Phật Giáo, sau nghi thức chào mừng có giây phút rất linh thiêng gọi là “Phút Nhịp Bồ Đề Quán”. Vì không phải là ban tổ chức và cũng không quen biết nhiều với quý thầy cho nên tôi không rõ trong “Phút Nhịp Bồ Đề Quán” này quý thầy, quý ni, quý Phật tử làm gì? Phải chăng đây là “Phút niệm niệm” của thầy thầy? Hay giây phút im lặng, định tâm suy nghĩ “Chư quán”? Hay giây phút “Thiền Định”? Theo giáo lý của nhà Phật, Bồ Đề Quán phát xuất từ Ngũ Định Tâm Quán mà “Quán” tức là suy nghĩ của thiền, thông suốt, hiểu rõ. Vậy thì “Phút Nhịp Bồ Đề Quán” không phải là giây phút cứu khổ cứu nạn hay hướng dẫn Phật, mà qua qua là giáo huấn của Chư Phật, chúng ta hướng dẫn, nghĩ tới muôn loài chúng sinh - tức những người khác ta - bằng tâm lòng từ bi. Theo nghĩa này, nếu chúng ta dùng tâm từ bi mà quán xét thì:

-Khi chúng ta no, chúng ta nhớ nghĩ tới người đói.

-Khi chúng ta ấm, chúng ta nhớ nghĩ tới người đang giá lạnh.

Nghèo và Hi vọng của Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư: 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

-Khi chúng ta mất quyền náo kia, chúng ta nghĩ tới ngổ ngổ túng thiêu.

-Khi chúng ta giàu, chúng ta nghĩ tới ngổ ngổ nghèo.

-Khi chúng ta đang yên chí bình yên, chúng ta nghĩ tới bao chí sĩ đang xả thân nơi biên giới, nơi hải đảo xa xôi.

-Khi chúng ta có quyền thế, chúng ta nghĩ tới bao dân lành vì có họ ta mới có ngôi vua ngày hôm nay như Vua Lý Thánh Tông lúc nào cũng thương dân như con cái của mình.

-Khi chúng ta được hành, chúng ta nghĩ tới ngổ ngổ không may mắn được cấp sách đến trường.

-Khi chúng ta được khai mở trí tuệ, chúng ta nghĩ tới ngổ ngổ không được biết tới những tư tưởng và giáo lý cao thâm.

-Khi chúng ta vui vẻ cùng con cháu, chúng ta nghĩ tới những trẻ em cô cút.

Bên cạnh quyền chiếu đó, bên cạnh tâm lý đó, bên cạnh tinh thần đó, chúng ta nhìn vào ngổ ngổ nghèo khó. Chúng ta không thể chuyển đổi ngay được cái nghèo, nhưng chúng ta an ủi, chia sẻ, cảm thông với họ. Qua công tác thiện nguyện, chúng ta làm cho ngổ ngổ nghèo ấm lòng, không cảm thấy cô đơn hay mất cảm hứng rồi đó họ vui mừng tin, cảm ơn và vươn lên trong tinh thần đạo đức và tư tưởng pháp. Ngày xưa ông Châu Trí nghèo quá, đêm tối phải đốt lá đa lên để sưởi, Phạm Ngũ Lão phải làm nghề đan sọt, Chử Đồng Tử không có cái khố mà mặc... đều nên ngổ ngổ và trở thành những nhân vật lý tưởng trong lịch sử. Vui thì chúng ta không bao giờ có ý nghĩ khinh thị ngổ ngổ nghèo khó, và đừng nghĩ rằng họ không bao giờ “ngóc đầu” lên được. Hãy nhìn vào họ và giúp họ vượt qua họ.

Nghèo và Hiếm Họa Cảnh Nghèo

Tác Giả: Đào Văn Bình

Thứ Tư:, 28 Tháng 12 Năm 2011 08:08

Ngoài ra, cũng đừng bao giờ nghĩ rằng chúng ta có thể dùng đồng tiền để mua sự nghèo đói của người khác. Theo giáo lý Hoa Nghiêm của nhà Phật thì trong vũ trụ này, không có vật gì có thể mua được mình mà vẫn hoàn toàn liên quan mật thiết với nhau, “tốt cho là mất và mất là tốt cho”. Trong từng sát-na cái giàu đang từng giây từng phút tác động vào xã hội và cái nghèo cũng đang từng giây từng phút ảnh hưởng tới văn hóa, chính trị và xã hội. Khi sự nghèo đói trở nên nghiêm trọng quá thì xã hội lâm nguy. Vậy thì giúp đỡ người nghèo khó ngoài việc xin đóng góp Tâm Đãi Bi của nhà Phật, chúng ta còn góp phần báo ơn sự ơn đức của xã hội và cuộc sống của chính chúng ta.

Vậy thì báo ơn!

-Hãy đến với người nghèo khó bằng những nhu cầu của Thế giới Bất Tật, bằng lòng nhân đạo, bằng tâm Từ Bi, bằng những nhu cầu của khách của Mẹ Hiền Quán Thế Âm và bằng tình huynh đệ, nghĩa đồng bào.

-Những quán cơm xã hội, quán cơm thiện, quán cơm thiện tâm, quán cơm lao động, quán cơm tình nghĩa, những cửa chùa rộng mở từng “sĩ tử” những bữa cơm chay trong mùa thi tuyển vào đại học, những học bổng, những buổi khám bệnh miễn phí, những buổi phát quà cho đồng bào Campuchia, cho các em buôn làng xa xôi... đều là sự thể hiện tấm lòng cao cả nói trên.

-Thật những chúng ta vẫn còn có thêm những “tấm lòng vàng” khác, những ông thầy phú Cặp Cô Đãi Sẻ lòng cùng quý vị, sự đóng góp thân vào lãnh vực khó khăn này. Là người con Phật chúng ta làm từ thiện, hy sinh từ thiện, chứ không chỉ để đi học phê phán người khác. Rõ ràng, bằng trí tuệ, bằng lòng từ ái của chính con người chứ không dựa vào Thiên Linh, chúng ta góp phần chuyển hóa nghiệp lực cùng nhau kiên trì tạo mọi đức tốt của đức Phật tuy chưa giàu lắm nhưng đức và có tình người.

(*) Nghèo quá không thể tính toán bằng đồng tiền riêng mà phải “câu điếu” từ hàng xóm. Vì nhiều người cùng “câu” một lúc cho nên điếu yểu, ánh đèn trở nên vàng vọt, hiu hắt.

(**) Phu khuân vác